

HOMOFONIE, POLYFONIE, VÍCEHLAS

CO TO VLASTNĚ ZNAMENÁ A ČÍM SE TO LIŠÍ?

- Oba výrazy tedy **HOMOFONIE** i **POLYFONIE** souvisí s pojmem **VÍCEHLAS**. Abychom tedy mohli mluvit o homofonii nebo polyfonii, musí se jednat o vícehlasou skladbu
- Hlavní rozdíl spočívá ve vedení melodie jednotlivých hlasů (ve smyslu vedení melodie nástrojů nebo zpěvu)

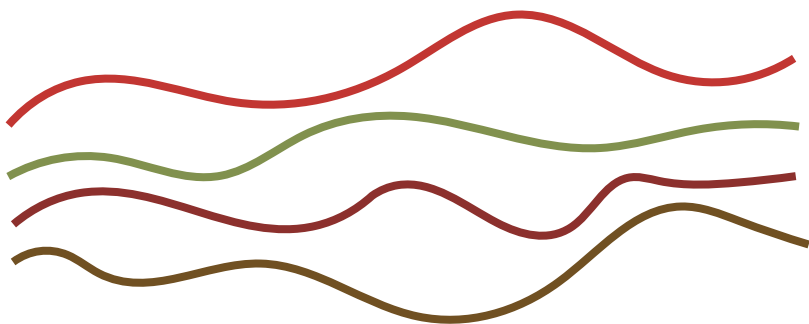
PŮVOD POJMU **HOMOFONIE**:

- z řeckého homoios – podobný a fóné – hlas, zvuk
- znamená **VÍCEHLAS**, při kterém má **jeden** melodický hlas hlavní úlohu (přináší hlavní melodii), která jasně převládá nad ostatními hlasy, které tvoří **doprovod**

Zjednodušeně bychom mohli říci, že **HOMOFONIE** znamená:

JEDEN HLAS JE HLAVNÍ, OSTATNÍ DOPROVÁZEJÍ.

Graficky by pak šlo homofonii zaznačit zhruba takto:

Homofonním způsobem (tedy tak, že je jeden hlas hlavní a ostatní doprovázejí) je komponována velká část vážné hudby zhruba od **období baroka** (přelom 17. a 18. stol.) a naprostá **většina hudby populární** (20. stol. a dále).

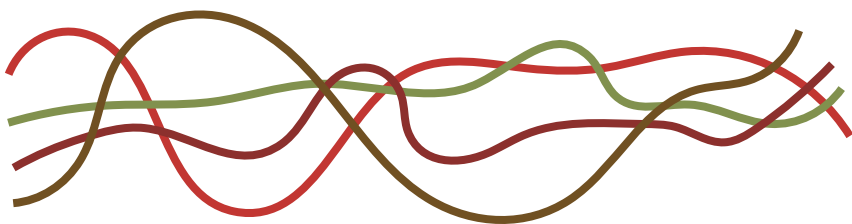
- Důkazem naprosto převažujícího homofonního stylu v populární hudbě je např. i fakt, že dnes často k zápisu písní používáme jen **akordové značky** (doprovod) a melodii s textem. S tímto zápisem se běžně setkáváme ve většině dnešních **zpěvníků**.

POLYFONIE

O polyfonii bychom zase mohli říci zjednodušeně, že **POLYFONIE** znamená:

VŠECHNY HLASY JSOU SI ROVNY - ŽÁDNÝ NENÍ NENÍ HLAVNÍ NEBO VEDLEJŠÍ.

Graficky by pak šlo polyfonii zaznačit zhruba takto:

Polyfonie se vyskytuje hlavně v **období renesance** (15. až 17. stol.) a částečně pak ještě v **období baroka** (17. a 18. stol.).

Mezi nejjednodušší podoby polyfonie patří **KÁNON**. Zde jde o tzv. přísnou imitaci. Hlasy opakuji tutéž melodii, jen s určitou časovou prodlevou.

HOMOFONIE, POLYFONIE, VÍCEHLAS

CO TO VLASTNĚ ZNAMENÁ A ČÍM SE TO LIŠÍ?

- Oba výrazy tedy **HOMOFONIE** i **POLYFONIE** souvisí s pojmem **VÍCEHLAS**. Abychom tedy mohli mluvit o homofonii nebo polyfonii, musí se jednat o vícehlasou skladbu
- Hlavní rozdíl spočívá ve vedení melodie jednotlivých hlasů (ve smyslu vedení melodie nástrojů nebo zpěvu)

PŮVOD POJMU **HOMOFONIE**:

- z řeckého homoios – podobný a fóné – hlas, zvuk
- znamená **VÍCEHLAS**, při kterém má **jeden** melodický hlas hlavní úlohu (přináší hlavní melodii), která jasně převládá nad ostatními hlasy, které tvoří **doprovod**

Zjednodušeně bychom mohli říci, že **HOMOFONIE** znamená:

JEDEN HLAS JE HLAVNÍ, OSTATNÍ DOPROVÁZEJÍ.

Graficky by pak šlo homofonii zaznačit zhruba takto:

Homofonním způsobem (tedy tak, že je jeden hlas hlavní a ostatní doprovázejí) je komponována velká část vážné hudby zhruba od **období baroka** (přelom 17. a 18. stol.) a naprostá **většina hudby populární** (20. stol. a dále).

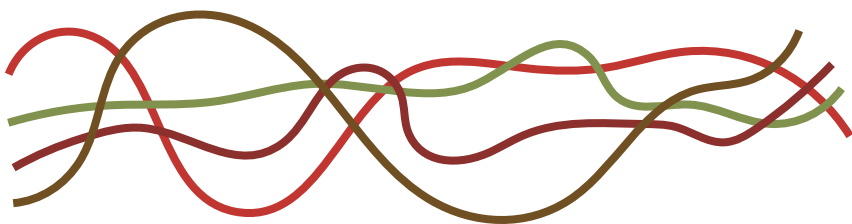
- Důkazem naprosto převažujícího homofonního stylu v populární hudbě je např. i fakt, že dnes často k zápisu písní používáme jen **akordové značky** (doprovod) a melodii s textem. S tímto zápisem se běžně setkáváme ve většině dnešních **zpěvníků**.

POLYFONIE

O polyfonii bychom zase mohli říci zjednodušeně, že **POLYFONIE** znamená:

VŠECHNY HLASY JSOU SI ROVNY - ŽÁDNÝ NENÍ NENÍ HLAVNÍ NEBO VEDLEJŠÍ.

Graficky by pak šlo polyfonii zaznačit zhruba takto:

Polyfonie se vyskytuje hlavně v **období renesance** (15. až 17. stol.) a částečně pak ještě v **období baroka** (17. a 18. stol.).

Mezi nejjednodušší podoby polyfonie patří **KÁNON**. Zde jde o tzv. přísnou imitaci. Hlasy opakuji tutéž melodii, jen s určitou časovou prodlevou.

